บทความวิจัย (Research Article)

การสังเคราะห์บทความวิจัยด้านดนตรีบำบัดในโรงเรียน: การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ

SYSTHESIS OF RESEARCH ARTICLES ON MUSIC THERAPY IN SCHOOL: A SYSTEMATIC REVIEW

Received: April 26, 2019	Revised: May 19, 2019	Accepted: June 30, 2019

ภานุ เจริญเสริมสกุล[1] นัทธี เชียงชะนา[2*] อำไพ บูรณประพฤกษ์[3]
Bhanu Charoensermsakul[1] Natee Chiengchana[2*] Ampai Buranaprapuk[3]

[1]Music Therapy Department 3Musicology Department
The College of Music Mahidol University, Nakhon Pathom 73170 Thailand
[2] Ratchasuda College, Mahidol University, Nakhon Pathom 73170 Thailand
*Corresponding author, E-mail: natee.che@mahidol.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านดนตรีบำบัดในโรงเรียน จำนวน ทั้งหมด 39 เรื่อง ซึ่งเป็นบทความวิจัยทางดนตรีบำบัดที่ศึกษาผลของกิจกรรมดนตรีบำบัดในบริบทโรงเรียนที่ถูกตีพิมพ์ นับตั้งแต่เริ่มมีการเผยแพร่จนถึงปี ค.ศ.2017 จาก ฐานข้อมูลออนไลน์ EBSCOhost และ OXFORD ACADEMIC โดยแบ่งการสังเคราะห์ออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านการตีพิมพ์และนักวิจัย 2) ด้านระเบียบวิธีวิจัย และ 3) ด้านเนื้อหางานวิจัยและกิจกรรมทางดนตรีบำบัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่และร้อยละ

ผลที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2006 - 2010 (38.46%) มาจากวารสาร Journal of Music Therapy มากที่สุด (51.28%) โดยแบบแผนการทดลองที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ Randomized control-group pretest-posttest designs (17.95%) และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ One-Way ANOVA และ Descriptive statistics มากที่สุด (15.38%) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมหรืออารมณ์ (20.51%) มีการจัดรูปแบบชั้นเรียนเป็นชั้นเรียนแยกมากที่สุด (33.33%) เครื่องมือที่ใช้โดยส่วนใหญ่คือเครื่องมือประเมินทักษะทางด้านอารมณ์ (26.64%) และกิจกรรมดนตรีบำบัดที่ใช้มากที่สุดเป็นกิจกรรมการร้องเพลง การฟังเพลง การเล่นเครื่องดนตรี และกิจกรรมเคลื่อนไหว (25.64%)

คำสำคัญ: การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ/ ดนตรีบำบัดในโรงเรียน/ โรงเรียน/ นักเรียน/ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

Abstract

The purpose of this study was to synthesize research articles on music therapy in school settings. 39 research articles were identified to investigate effects of music therapy interventions implemented in schools. The articles were published from 2017 back to the earlier publication found and gathered from online databases EBSCOhost and OXFORD ACADEMIC.The synthesis of research articles was categorized into three areas:1)publications and researchers, 2) research methodology, and 3) research contents and music interventions. Descriptive statistics (frequency and percentages) were used to analyze the data.

The result of the systematic review indicated that most of the research articles were issued from 2006 to 2010 (38.46%) and published by Journal of Music Therapy (51.28%). The most frequently used research design was Randomized control-group pretest-posttest designs (17.95%), and the most common data analysis method was One-Way ANOVA and Descriptive statistics descriptive statistics (15.38%). The majority of participants were diagnosed as behavioral or emotional disorders (20.51%). Most studies were conducted in separated classroom (33.33%).Singing, music listening, playing music instruments and music movement were mainly used as music activities (25.64%).

Keyword: Systematic review/ Music Therapy in school Setting/ School/ Student/ Special Needs

ที่มาและความสำคัญ

ดนตรีบำบัด (Music Therapy) เป็นการนำองค์ประกอบของดนตรี เช่น ทำนองเพลง อัตราจังหวะ ความดังเบา เป็นต้น มาใช้เป็นเครื่องมือในกิจกรรมดนตรี (Music Interventions) เพื่อใช้ในการบำบัดทางคลินิกโดยอ้างอิงวิธีการบำบัดจากงานวิจัยทางดนตรีบำบัดที่เชื่อถือได้ เพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยให้ดีขึ้น ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์จิตใจ สังคมและการสื่อสาร โดยไม่ได้มุ่งเป้าหมายในทักษะทางด้านดนตรี (American Music Therapy Association, 2018; Davis, Gfeller, & Thaut, 2008; Dileo, 1999)

ประเทศสหรัฐอเมริกา พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ Individuals with Disabilities Education Act: IDEA ได้ระบุไว้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีสิทธิ์ได้รับโอกาสทางการศึกษาและบริการที่เกี่ยวข้อง (Related Services) (Smith, 2007; Davis, Gfeller, & Thaut, 2008) เช่นเดียวกับในประเทศไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (2545, 19 ธันวาคม) ได้ให้สิทธิและโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเช่นกัน โดยดนตรีบำบัดถูกจัดไว้ให้เป็นบริการหนึ่งในการศึกษาพิเศษซึ่งระบุไว้ในคู่มือรายการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้แก่คนพิการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) นอกจากนี้ในประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2552 (ราชกิจจานุเบกษา, 2552)

เรื่องการบริการฟื้นฟู สมรรถภาพคนพิการนั้น ได้ให้สิทธิทางด้านการแพทย์แก่ผู้พิการโดยดนตรีบำบัดจัดเป็นบริการทางการแพทย์ลำดับที่ 11 ให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพได้ตามประกาศเช่นกัน จะเห็นได้ว่าดนตรีบำบัดจัดเป็นบริการที่เกี่ยวข้องที่สนับสนุนให้บรรลุตามเป้าหมายความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคลทั้งในด้านการให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์และการให้การศึกษา

ปัจจุบันในประเทศไทยดนตรีบำบัดได้รับการยอมรับกันมากขึ้น โดยดนตรีบำบัดถูกนำมาใช้ในโรงเรียนเพื่อพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่อยู่ในโรงเรียน ซึ่งเด็กนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่อยู่ในโรงเรียนสามารถเข้ารับบริการดนตรีบำบัดในโรงเรียนแบ่งออกเป็นเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ เด็กพิการ ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมหรืออารมณ์ เด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านการเรียนรู้ เด็กที่บกพร่องทางด้านการพูดและภาษา เด็กที่มีภาวะออทิซึม เด็กที่บกพร่องทางการเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและเด็กพิการซ้อน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) กลุ่มที่สองคือ เด็กที่ไม่มีความพิการ คือ เด็กปัญญาเลิศ (Heward, 2014), เด็กเร่ร่อน เด็กกำพร้า เด็กที่ตกอยู่ในสภาพยากลำบาก เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดและเด็กที่ถูกทารุณกรรม (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก, 2546)

ดนตรีบำบัดมีบทบาทสำคัญในโรงเรียนซึ่งเป็นบริการที่ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนแนวทางการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา โดยดนตรีบำบัดถูกระบุไว้เป็นบริการหนึ่งในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Plan: IEP) (Davis, Gfeller, & Thaut, 2008; American Music Therapy Association [AMTA], 2018a) การให้บริการดนตรีบำบัดในโรงเรียนนั้นครอบคลุมการให้บริการทางการศึกษาพิเศษได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ชั้นเรียนร่วม ชั้นเรียนรวม ห้องสอนเสริม ห้องเรียนการศึกษาพิเศษ นอกจากนี้ยังมีการให้บริการในโรงเรียนเฉพาะความพิการสำหรับเด็กพิการในแต่ละกลุ่มอีกด้วย (Adamek & Darrow, 2005; Wilson, 1996)

ปัจจุบันการใช้ดนตรีบำบัดในโรงเรียนมีมากขึ้น ศาสตร์ของดนตรีบำบัด คือการนำดนตรีมาใช้ในการบำบัดเชิงคลินิคในโรงเรียนนั้นได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะทำให้เกิดองค์ความรู้ที่เพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในรูปแบบบทความวิจัยในฐานข้อมูลต่างๆ เช่น ฐานข้อมูล EBSCOhost และฐานข้อมูล Oxford Journals ด้วยจำนวนงานวิจัยที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดทิศทางขององค์ความรู้มีความหลากหลายเพิ่มขึ้น ควรค่าแก่การรวบรวมองค์ความรู้เพื่อให้ทราบถึงสภาพขององค์ความรู้ในปัจจุบัน ด้วยวิธีการสังเคราะห์งานวิจัย ซึ่งในปัจจุบันวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยทางดนตรีบำบัดที่ได้รับความนิยม คือ การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ (Systematic Review)

การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ คือ การศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบโดยสรุปงานวรรณกรรมที่คัดเลือกมาตรงตามขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการวิจัย ด้วยเกณฑ์การคัดเลือกงานวิจัยด้วยวิธีการสืบค้นอย่างเป็นระบบนำไปสู่การพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์และเชื่อถือได้ (สมเกียรติ โพธิสัตย์, รัตนา พันธ์พานิช, และ โยธี ทองเป็นใหญ่, 2547) ประโยชน์ของการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ เป็นการสรุปองค์ความรู้จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือจากหลักฐานเชิงประจักษ์โดยนำผลการวิจัยไปพัฒนาศึกษาต่อยอดองค์ความรู้สู่แนวทางการปฏิบัติที่ใช้เวลาสั้นลง โดยลดเวลาและค่าใช้จ่ายที่น้อยกว่าการทำวิจัยแบบปฐมภูมิ (Primary research) และยังช่วยลดความซ้ำซ้อน

ในการศึกษาหาคำตอบจากการคำถามอย่างเดียวกันที่ศึกษามาแล้ว (Khan, Kunz, Kleijnen, & Antes, 2003; Mulrow, 1994; Greenhalgh, 1997)

ในปัจจุบันการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบทางดนตรีบำบัดเป็นที่นิยมมากขึ้น (Khan, et al., 2003) โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการตอบคำถามเฉพาะเรื่อง (scientific approach) จากการสืบค้นบทความวิจัยในรูปแบบการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบทางดนตรีบำบัด พบว่า Mössler, Chen, Heldal, and Gold (2011) ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับดนตรีบำบัดสำหรับผู้ที่เป็นโรคจิตเภทและบุคคลที่ลักษณะเหมือนเป็นโรคจิตเภท จากงานวิจัยทั้งหมด 8 เรื่อง โดยศึกษาผลของดนตรีบำบัดและเปรียบเทียบกับการใช้ยาหลอก (Placebo) หรือการไม่ให้การรักษา Li, Wang, Chou, and Chen (2015) ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบร่วมกับการวิเคราะห์อภิมานเกี่ยวกับผลของดนตรีบำบัดที่มีต่อระบบความคิดความจำของคนสูงอายุ Brown and Jellison (2012) ได้ทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับดนตรีสำหรับเด็กและวัยรุ่นที่มีความพิการ และที่ไม่มีความพิการ และงานวิจัยของ Carr and Wigram (2009) ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับดนตรีบำบัดสำหรับเด็กและวัยรุ่นในโรงเรียนเรียนร่วม

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ยังไม่พบการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบในประเด็นเกี่ยวกับดนตรีบำบัดในระบบโรงเรียนที่มีการศึกษารวมทุกประเภทของโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนปกติ โรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนเฉพาะความพิการ และสถานศึกษาในรูปแบบอื่นๆ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการสังเคราะห์บทความวิจัยโดยเน้นดนตรีบำบัดในโรงเรียน โดยในการสังเคราะห์จะทำการสังเคราะห์ใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การตีพิมพ์และนักวิจัย 2) ระเบียบวิธีวิจัย และ 3) เนื้อหาการวิจัยและกิจกรรมดนตรีบำบัด ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักดนตรีบำบัดที่จะได้องค์ความรู้เชิงสังเคราะห์ซึ่งถือเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ในการที่จะนำไปพัฒนากิจกรรมดนตรีบำบัดที่สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการให้บริการในระบบสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์บทความวิจัยด้านดนตรีบำบัดในโรงเรียน ซึ่งบทความที่นำมาสังเคราะห์เป็นบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการนานาชาติ โดยดำเนินการสังเคราะห์คุณลักษณะของบทความวิจัย 3 ประเด็น ได้แก่

1. คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านการตีพิมพ์และนักวิจัย
2. คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านระเบียบวิธีวิจัย
3. คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านเนื้อหาการวิจัยและกิจกรรมดนตรีบำบัด

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยในรูปแบบการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบเพื่อสังเคราะห์ บทความวิจัยด้านดนตรีบำบัดในโรงเรียน แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์เป็นบทความวิจัยทางดนตรีบำบัดที่ศึกษาผลของดนตรีบำบัดในบริบทของโรงเรียน บทความวิจัยดังกล่าวสืบค้นจากฐาน

ข้อมูลออนไลน์ EBSCOhost และ OXFORD ACADEMIC โดยมีเกณฑ์ในการสืบค้นและคัดเลือกงานวิจัย ดังต่อไป 1) เป็นบทความวิจัยที่มีการศึกษาผลของกิจกรรมดนตรีบำบัดที่ส่งผลต่อเป้าหมายที่ไม่เน้นผลทางด้านดนตรี (Non- Musical Goal) 2) เป็นบทความวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง 3) เป็นบทความวิจัยที่ศึกษาผลของดนตรีบำบัดในเด็กที่มีความต้องการพิเศษเฉพาะบริบทของโรงเรียน 4) เป็นบทความที่มีการเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษในวารสารวิชาการนานาชาติ และ 5) เป็นบทความวิจัยตั้งแต่ฉบับแรกที่มีการเผยแพร่งานวิจัยในด้านนี้จนถึงปี ค.ศ. 2017 โดยมีคำหลักที่ใช้ในการสืบค้น ได้แก่

"Music Therapy" "School"

"Music Therapy" "Student"

"Music Therapy Intervention" "School"

"Music Therapy" "Special Needs "

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยได้ทั้งหมดจำนวน 63 เรื่อง ได้บทความที่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ บทความจำนวนทั้งหมด 39 เรื่อง ซึ่งได้จากฐานข้อมูล EBSCOhost จำนวน 7 เรื่อง และฐานข้อมูล OXFORD ACADEMIC จำนวน 32 เรื่อง และในจำนวน 24 เรื่องที่ไม่ตรงตามเกณฑ์เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่ศึกษาผลของกิจกรรมดนตรีบำบัดที่เน้นผลทางด้านดนตรีร้อยละ 16.7 เป็นงานวิจัยที่กิจกรรมดนตรีบำบัดในเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ไม่อยู่ในบริบทของโรงเรียนร้อยละ 29.2 เป็นงานวิจัยที่ไม่ใช่รูปแบบการทดลองร้อยละ 29.2 และเป็นงานวิจัยที่ไม่ได้ทำโดยนักดนตรีบำบัดร้อยละ 25

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกคุณลักษณะของบทความวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นแบบบันทึก ส่วนที่สองเป็นคู่มือลงรหัส โดยบันทึกคุณลักษณะของงานวิจัย 3 ด้าน ได้แก่

1. คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านการตีพิมพ์และผู้วิจัย

ประเด็น	แหล่งอ้างอิง
- ปีที่พิมพ์ - แหล่งข้อมูลที่เผยแพร่ - ระดับการศึกษาของผู้วิจัย - ประกาศนียบัตรรับรองทางวิชาชีพดนตรีบำบัด	- (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552)

2.คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านระเบียบวิธีวิจัย

ประเด็น	แหล่งอ้างอิง
- แบบแผนการทดลอง - ขนาดกลุ่มตัวอย่าง - วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง - ประเภทเครื่องมือ - ประเภทของการวิเคราะห์ข้อมูล	- (วรรณี เกมเกต, 2555; สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552)

3. คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านเนื้อหางานวิจัยและกิจกรรมดนตรีบำบัด ในส่วนนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 16 ประเด็น โดยในแต่ละประเด็นได้ประยุกต์มาจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่หลากหลายดังต่อไปนี้

ประเด็น	แหล่งอ้างอิง
- ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	- (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)
- อายุ	- (เทพศักดิ์ บุณยรัตพันธ์, 2550)
- กระบวนการส่งต่อทางดนตรีบำบัด	- (Davis, Gfeller, & Thaut, 2008)
- บุคคลที่ช่วยสนับสนุนในการจัดกิจกรรมดนตรีบำบัดในชั้นเรียน	- (Davis, Gfeller, & Thaut, 2008)
- ประเภทการจัดกลุ่มทดลอง	- (Carr, Miller, & Priebe, 2013; Moore, 2013; Yinger & Gooding, 2015)
- รูปแบบชั้นเรียน	- (Adamek & Darrow, 2005; Davis, Gfeller, & Thaut, 2008; Wilson, 1996)
- เป้าหมายของการบำบัด	- (Davis, Gfeller, & Thaut, 2008)
- ทฤษฎี/วิธีการใช้ดนตรี	
- กิจกรรมทางดนตรี	- (Adamek & Darrow, 2005; Wilson, 1996; Robb, Burns, & Carpenter, 2011; Yinger, & Gooding, 2015)
- การคัดเลือกดนตรี	
- ลักษณะการให้บทเพลง	
- เครื่องดนตรี/อุปกรณ์	
- จำนวนครั้งของการให้ดนตรีบำบัด	- (Davis, 2016; Gresham, 1982; Carr, Miller, & Priebe, 2013; Moore, 2013; Yinger, & Gooding, 2015)
- ระยะเวลาของการให้ดนตรีบำบัด	
- ความถี่ของการให้ดนตรีบำบัด	
- สรุปผลการทดลองตามสมมติฐาน	

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์การศึกษาและจัดทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้ 1) สืบค้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กิจกรรมดนตรีบำบัดในโรงเรียน โดยใช้ฐานข้อมูลต่างๆ จาก ฐานข้อมูลออนไลน์ EBSCOhost และ OXFORD ACADEMIC Journals 2) คัดเลือกบทความวิจัยที่สอดคล้องเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) อ่านบทความวิจัยโดยทำการอ่านทบทวนซ้ำ 2 รอบและบันทึกคุณลักษณะของบทความวิจัยลงในแบบบันทึก 4) วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละ โดยใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิจัย

1. ผลการสังเคราะห์คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านการตีพิมพ์และนักวิจัย

บทความวิจัยส่วนใหญ่ตีพิมพ์ในระหว่างปี ค.ศ. 2006 - 2010 จำนวน 15 เรื่อง ร้อยละ 38.46 รองลงมาอยู่ระหว่างปี ค.ศ. 2001 – 2005 จำนวน 6 เรื่อง ร้อยละ 15.83 โดยแหล่งที่มาของข้อมูลที่เผยแพร่

ผลงานส่วนใหญ่มาจากวารสาร Journal of Music Therapy ซึ่งมีการตีพิมพ์งานวิจัยด้านดนตรีบำบัดในโรงเรียนมากที่สุด เป็นจำนวน 20 เรื่อง ร้อยละ 51.28 รองลงมาเป็นวารสาร Music Therapy Perspectives เป็นจำนวน 12 เรื่อง ร้อยละ 30.77 โดยงานวิจัยส่วนใหญ่ทำโดยผู้ทำวิจัยที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก จำนวน 22 เรื่อง ร้อยละ 56.41 รองลงมาเป็นงานวิจัยที่ทำโดยผู้ทำวิจัยที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 10 เรื่อง ร้อยละ 25.64 เมื่อพิจารณาถึงประกาศนียบัตรรับรองทางวิชาชีพดนตรีบำบัด พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ทำโดยผู้วิจัยที่มีประกาศนียบัตรรับรองทางวิชาชีพ MT-BC จำนวน 18 เรื่อง ร้อยละ 46.15 รองลงมาไม่ระบุประกาศนียบัตรรับรองทางวิชาชีพของผู้ทำวิจัย จำนวน 15 เรื่อง ร้อยละ 38.46

2. ผลการสังเคราะห์คุณลักษณะของงานวิจัยด้านระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบแผนการทดลองการทดลองแบบ Randomized control-group pretest-posttest designs ร้อยละ 17.95 รองลงมาเป็นแบบแผนการทดลองแบบ Posttest-only design with nonequivalent groups ร้อยละ15.38 รองลงมาเป็นแบบแผนการทดลอง Pretest-posttest design with nonequivalent groups แบบแผนการทดลองแบบ One-group pretest-posttest design และแบบแผนการทดลองแบบ Repeated measures design ซึ่งทั้ง 3 แบบมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.26 โดยงานวิจัยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยของขนาดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เท่ากับ 30 คน งานวิจัยที่ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดใช้จำนวน 100 คน และงานวิจัยที่ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดเพียงแค่ 2 คน งานวิจัยส่วนใหญ่วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ร้อยละ 58.97 รองลงมา ไม่ระบุวิธีการสุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 20.51 รองลงมาเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย ร้อยละ 12.82

ในด้านประเภทของเครื่องมือวัดตัวแปรตามจำแนกตามตัวแปรพัฒนาการ งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือที่ใช้วัดทักษะทางด้านอารมณ์จำนวน ร้อยละ 24.64 รองลงมาเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสารจำนวน ร้อยละ 21.74 เครื่องมือที่ใช้งานวิจัยที่พบน้อยที่สุดคือ เครื่องมือที่ใช้วัดพัฒนาการหลายด้าน ร้อยละ 5.80

เมื่อพิจารณาถึงประเภทของการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ One-Way ANOVA มากที่สุด ร้อยละ 15.83 รองลงมาเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Qualitative Analysis ร้อยละ 12.82 รองลงมาเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 5.13. คือแบบ Two-Way ANOVA, Non parametric, One-Way MANOVA, One-Way ANCOVA, Mann-Whitney U-test และ Wilcoxon signed rank tests, t-tests dependent และ Chi Square pairwise comparisons

3. ผลจากการสังเคราะห์คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านเนื้อหางานวิจัยและกิจกรรมดนตรีบำบัดที่ใช้ในโรงเรียน

ประเภทของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมหรืออารมณ์ ร้อยละ 20.51 รองลงมาเป็นเด็กทั่วไป ร้อยละ 17.95 รองลงมาเป็นเด็กที่ภาวะออทิซึม ร้อยละ 15.38 กลุ่มตัวอย่างที่พบน้อยที่สุด ร้อยละ 2.56 เป็น เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านการเรียนรู้ เด็กที่ความบกพร่องทางด้านพัฒนาการ เด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีภาวะออทิซึม และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยอายุของผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่อยู่ในวัยเด็กประถม ช่วงอายุ 7-12 ปี

ร้อยละ 30.77 รองลงมาเป็นผู้เข้าร่วมที่อยู่ในวัยเด็กปฐมวัย ช่วงอายุ 3-6 ปี ร้อยละ 25.64 รองลงมาเป็นอายุของผู้เข้าร่วมที่อยู่ในช่วงเด็กปฐมวัยถึงวัยเด็กประถม อายุ 3-12 ปี ร้อยละ 15.38 สำหรับในด้านกระบวนการส่งต่อทางดนตรีบำบัดนั้น ส่วนใหญ่ไม่ได้ระบุถึงร้อยละ 92.31 รองลงมาเป็นกระบวนการส่งต่อโดยครู โดยนักจิตวิทยา และส่งส่งต่อโดยผู้ปกครอง ครู และนักบำบัด ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 2.56 ในด้านบุคคลที่ช่วยสนับสนุนในการจัดกิจกรรมดนตรีบำบัดในโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้น ร้อยละ 25.58 รองลงมาเป็นนักแก้ไขการพูด ร้อยละ 11.63 รองลงมาเป็นครูช่วยสอน ครูการศึกษาพิเศษ นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักจิตวิทยา ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 6.98

ในการจัดประเภทกลุ่มการทดลองส่วนใหญ่เป็นการจัดแบบรายกลุ่ม ร้อยละ 71.79 รองลงมาเป็นการจัดกลุ่มแบบรายบุคคล ร้อยละ 17.95 และการจัดกลุ่มการทดลองที่พบน้อยที่สุดเป็นการจัดกลุ่มแบบรายบุคคลและกลุ่ม ร้อยละ 10.26 โดยส่วนใหญ่เป็นการจัดรูปแบบชั้นเรียนแบบชั้นเรียนแยก ร้อยละ 35.90 รองลงมาเป็นชั้นเรียนรวม ร้อยละ 28.21 รองลงมาเป็นชั้นร่วม ร้อยละ12.82

งานวิจัยโดยส่วนใหญ่มีเป้าหมายศึกษาทักษะทางอารมณ์ และทักษะทางภาษาและการสื่อสารมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 23.08 รองลงมาเป็นทักษะทางร่างก่ายและทักษะทางสังคมมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 15.38 รองลงมาเป็นทักษะทางสติปัญญา ร้อยละ 10.26 เมื่อพิจรณาถึงทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้พัฒนากิจกรรมดนตรีบำบัด ส่วนใหญ่ไม่ได้ระบุการใช้ทฤษฎีมากถึงร้อยละ 87.18 รองลงมาเป็นแนวคิดทฤษฎีดนตรีบำบัดร้อยละ 10.26 รองลงมาเป็นแนวคิดทฤษฎีทางการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 2.56 โดยกิจกรรมทางดนตรีที่พบโดยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการร้องเพลง การฟังเพลง การเล่นเครื่องดนตรี และกิจกรรมเคลื่อนไหว เป็นร้อยละ 25.64 รองลงมาเป็นการฟังเพลง ร้อยละ 17.95 รองลงมาเป็น คือ การร้องเพลง การฟังเพลง การเล่นเครื่องดนตรีกิจกรรมการเคลื่อนไหว การวิเคราะห์เนื้อเพลงและการแต่งเพลง ร้อยละ 15.38 เมื่อพิจารณาถึงการคัดเลือกดนตรีที่ใช้ในการบำบัด พบว่าส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการคัดเลือกโดยผู้วิจัย ร้อยละ 28.21 รองลงมาเป็นการคัดเลือกเบื้องต้นโดยผู้วิจัยและประพันธ์เพลงใหม่โดยผู้วิจัย ร้อยละ 17.95 รองลงมาเป็นการคัดเลือกเบื้องต้นโดยผู้วิจัยและบทเพลงที่กลุ่มตัวอย่างชอบและไม่ระบุการคัดเลือกซึ่งมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 12.82 โดยเมื่อพิจารณาถึงลักษะการให้บทเพลง ส่วนใหญ่เป็นการให้ด้วยดนตรีสดมากที่สุด ร้อยละ 51.28 รองลงมาเป็นการให้ด้วยดนตรีบันทึก 25.64 รองลงมาเป็นการให้ด้วยดนตรีสดและดนตรีบันทึก ร้อยละ 23.08 โดยใช้เครื่องดนตรีหรืออุปกรณ์เป็นเครื่องเคาะจังหวะมากที่สุด ร้อยละ 43.93 รองลงมาเป็นกลอง 20.56 รองลงมาเป็นเครื่องสายและเครื่องกดมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 8.41 เมื่อพิจราณาถึงค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของการให้ดนตรีบำบัดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.79 ครั้ง โดยมีจำนวนครั้งของการให้ดนตรีบำบัดสูงที่สุดเท่ากับ 42 ครั้ง และต่ำที่สุดเพียง 1 ครั้ง เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาของการให้ดนตรีบำบัดพบว่า มีระยะเวลาการบำบัดโดยเฉลี่ยประมาณ 34 นาที ซึ่งมีระยะเวลาของการให้ดนตรีบำบัดสูงสุดเท่ากับ 60 นาที และต่ำสุดเท่ากับ 3 นาที โดยความถี่ของการให้ดนตรีบำบัดที่พบมากที่สุดคือ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 28.21 รองลงมาเป็น 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 17.95 และเมื่อพิจารณาถึงการสรุปผลการทดลองตามสมมติฐาน พบว่าส่วนใหญ่เป็นการสรุปผลแบบเป็นไปตามสมมติฐาน (หากไม่มีการทดลองแบบสถิติ) ร้อยละ 25.64 รองลงมาเป็นการสรุปผลการทดลองแบบแตกต่างที่ระดับ .05 (บางตัวแปร) ร้อยละ 23.08 รองลงมาเป็นการสรุปผลแบบแตกต่างที่ระดับ .01 (บางตัวแปร) ร้อยละ 12.82

ตาราง 1 รายละเอียดบทความวิจัยจำแนกตาม ชื่อผู้วิจัย/ปีที่เผยแพร่ ระเบียบวิธีการวิจัย ประเภทกลุ่มตัวอย่าง เป้าหมายการบำบัด และกิจกรรมดนตรีบำบัด

ชื่อผู้วิจัย/ปีที่เผยแพร่	ระเบียบวิธีการวิจัย	ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	เป้าหมายการบำบัด	กิจกรรมดนตรีบำบัด
1) Baker, F., & Jones, C., 2006	Crossover design	ความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	ทักษะทางด้านอารมณ์	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี เคลื่อนไหว วิเคราะห์เนื้อเพลง แต่งเพลง
2) Brown. L.S., 2017	Posttest-only design with non equivalent groups	ภาวะออทิซึม	ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร	ฟังเพลง
3) Carpente, J.A., 2017	One-group pretest- posttest design	ภาวะออทิซึม	ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร	การด้นสดทางดนตรีบำบัดตามแนวทางของ DIR Floortime
4) Choi, A.N., Lee, M.S., & Lee, J.S., 2010	Pretest-posttest design with non equivalent groups	ความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	ทักษะทางด้านอารมณ์	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี เคลื่อนไหว วิเคราะห์เนื้อเพลง แต่งเพลง
5) Choi, C.M.H., 2010	Case study design	ความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	ทักษะทางด้านอารมณ์	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี เคลื่อนไหว วิเคราะห์เนื้อเพลง แต่งเพลง
6) Chonga, H.J., & Kim, S.J., 2010	Pretest-posttest design with non equivalent groups	ความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	ทักษะทางด้านอารมณ์	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี
7) Colwell, C.M., 1994	Posttest-only design with non equivalent groups	เด็กทั่วไป	ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร	ร้องเพลง ฟังเพลง

ชื่อผู้วิจัย/ปีที่เผยแพร่	ระเบียบวิธีการวิจัย	ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	เป้าหมายการบำบัด	กิจกรรมดนตรีบำบัด
8) Darrow, A.A., 2006	Posttest-only design with non equivalent groups	ความบกพร่องทางการได้ยิน	ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร	ฟังเพลง
9) Darrow, A.A., Novak, J., 2007	Posttest-only design with non equivalent groups	ความพิการซ้อน	ทักษะทางด้านสติปัญญา	ฟังเพลง
10) DeBedout, J.K., Worden, M.C., 2006	One Group with multiple Treatment Comparison	ความบกพร่องทางสติปัญญา	ทักษะทางด้านร่างกาย	ฟังเพลง และเคลื่อนไหว
11) Fees, B.S., Kaff, M., Holmberg, T., Teagarden, J., & Delreal, D., 2014	One-group posttest only design	ความต้องการพิเศษหลายด้าน	ทักษะทางด้านสติปัญญา	ร้องเพลง
12) Galloway, H.F., & Bean, M.F. Jr. 1974	One-group pretest- posttest design	ความบกพร่องทางการได้ยิน	ทักษะทางด้านร่างกาย	เคลื่อนไหว
13) Ghetti, C.M., 2002	Repeated measures design	ความพิการซ้อน	ทักษะทางด้านอารมณ์	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี
14) Goolsby, T.M. Jr., Frary, R.B., & Rogers, M.M., 1974	Multiple group comparison with different treatment design	ความบกพร่องทางด้านการพูดและภาษา	ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร	ฟังเพลง
15) Groene, R., & Barrett, S., 2012	Repeated measures design.	เด็กทั่วไป	ทักษะทางด้านอารมณ์	ฟังเพลง

ชื่อผู้วิจัย/ปีที่เผยแพร่	ระเบียบวิธีการวิจัย	ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	เป้าหมายการบำบัด	กิจกรรมดนตรีบำบัด
16) Hilliard, R. E., 2007	Pretest-posttest design with non equivalent groups	ความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	ทักษะทางด้านอารมณ์	ร้องเพลง ฟังเพลง และเล่นเครื่องดนตรี
17) Howell, R.D., Flowers, P.J., & Wheaton, J.E., 1995	One group pretest - posttest time-series design.	ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	ทักษะทางด้านร่างกาย	เล่นเครื่องดนตรี
18) Hughes, J.E., Robbin, B.J., Mc-Kenzie, B.A., & Robb, S.S.,1990	Posttest-only design with non equivalent groups	ความต้องการพิเศษหลายด้านและเด็กทั่วไป	ทักษะทางด้านสังคม	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี และเคลื่อนไหว
19) Kennedy, R., 2008	Randomized control group with posttest-only designs.	เด็กทั่วไป	ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี เคลื่อนไหว วิเคราะห์เนื้อเพลง และแต่งเพลง
20) Kennedy, R., & Scott, A., 2005	Control-group pretest- posttest time-series design	เด็กทั่วไป	ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี เคลื่อนไหว วิเคราะห์เนื้อเพลง และแต่งเพลง
21) Kern, P., & Aldridge, D., 2006	Multiple group comparison with different treatment design	ภาวะออทิซึม	ทักษะทางด้านสังคม	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี และเคลื่อนไหว

ชื่อผู้วิจัย/ปีที่เผยแพร่	ระเบียบวิธีการวิจัย	ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	เป้าหมายการบำบัด	กิจกรรมดนตรีบำบัด
22) Kern, P., Wolery, M., & Aldridge, D., 2007	Single subject design	ภาวะออทิซึม	ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร	ฟังเพลง และเคลื่อนไหว
23) Koenig et al., 2013	Randomized control group pretest-posttest designs.	เด็กทั่วไป	ทักษะทางด้านร่างกาย	ฟังเพลง
24) Krout, R., 1987	Case study design	ความพิการซ้อน	พัฒนาการหลายด้าน	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี และเคลื่อนไหว
25) Mendelson et al., 2016	Randomized control group pretest-posttest designs	ภาวะออทิซึม/ความ บกพร่องทางสติปัญญา	ทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร	ร้องเพลง และฟังเพลง
26) Michel, D.E., & Martin, D.,1970	Pretest-posttest design with non equivalent groups	ความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	ทักษะทางด้านอารมณ์	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี และเคลื่อนไหว
27) Pasiali, V., LaGasse, A.B., & Penn, S.L., 2014	One-group pretest- posttest design	ภาวะออทิซึม	ทักษะทางด้านสติปัญญา	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี และเคลื่อนไหว
28) Register, D., 2004	Posttest-only design with non equivalent groups	เด็กทั่วไป	ทักษะทางด้านวิชาการ	ร้องเพลง ฟังเพลง และเคลื่อนไหว
29) Register, D., Darrow, A.A., Swedberg, O., Standley, J. 2007	Randomized control group pretest-posttest designs	ความบกพร่องทางด้านการเรียนรู้	ทักษะทางด้านสติปัญญา	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี และเคลื่อนไหว

ชื่อผู้วิจัย/ปีที่เผยแพร่	ระเบียบวิธีการวิจัย	ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	เป้าหมายการบำบัด	กิจกรรมดนตรีบำบัด
30) Register, D., & Humpal, M., 2007	Case Study	ความต้องการพิเศษหลายประเภทและเด็กทั่วไป	พัฒนาการหลายด้าน	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี และเคลื่อนไหว
31) Rickson, D.J., & Watkins, W.G., 2003	Randomized control group pretest-posttest designs.	ความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์/ ความบกพร่องทางสติปัญญา	ทักษะทางด้านอารมณ์	ร้องเพลงฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี เคลื่อนไหว วิเคราะห์เนื้อเพลง และแต่งเพลง
32) Ross, S., 2016	Repeated Measures	ความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์	ทักษะทางด้านอารมณ์	เล่นเครื่องดนตรีและเคลื่อนไหว
33) Stanley, J.M., & Hughes, J.E., 1996	Posttest-only design with non equivalent groups	ความต้องการพิเศษหลายประเภทและเด็กทั่วไป	พัฒนาการหลายด้าน	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี และเคลื่อนไหว
34) Stanley, J.M., & Hughes, J.E., 1997	Within subjects repeated measures	ความต้องการพิเศษหลายประเภทและเด็กทั่วไป	ทักษะทางด้านวิชาการ	ร้องเพลง เล่นเครื่องดนตรีและเคลื่อนไหว
	designs.			
35) Sussman, J.E., 2009	Within subjects repeated measures designs.	ความบกพร่องทางด้านพัฒนาการ	ทักษะทางด้านสังคม	ฟังเพลง และเคลื่อนไหว
36) Tan, L.P., 2004	Randomized control group pretest-posttest designs.	เด็กทั่วไป	ทักษะทางด้านร่างกาย	ฟังเพลง

ชื่อผู้วิจัย/ปีที่เผยแพร่	ระเบียบวิธีการวิจัย	ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	เป้าหมายการบำบัด	กิจกรรมดนตรีบำบัด
37) Vaiouli, P., Grimmet, K., & Ruich, L.J. 2015	Mixed-Methods design	ภาวะออทิซึม	ทักษะทางด้านสังคม	ร้องเพลง ฟังเพลง เล่นเครื่องดนตรี และเคลื่อนไหว
38) Sussman, J.E., 2009	Within subjects repeated measures designs.	ความบกพร่องทางด้านพัฒนาการ	ทักษะทางด้านสังคม	ฟังเพลง และเคลื่อนไหว
39) Yarbrough, C., Charboneau, M., & Wapnick, J., 1977	Randomized control group pretest-posttest designs	ปัญญาเลิศ	ทักษะทางด้านสังคม	ฟังเพลง

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านการตีพิมพ์และนักวิจัย

จากผลการวิจัยด้านคุณลักษณะของบทความวิจัยด้านการตีพิมพ์และนักวิจัย พบว่าบทความวิจัยด้านดนตรีบำบัดในโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัยที่มาจากวารสาร Journal of Music Therapy มากที่สุด รองลงมาเป็นวารสาร Music Therapy Perspective ซึ่งวารสารทั้งสองฉบับเป็นวารสารของสมาคมดนตรีบำบัดประเทศสหรัฐอเมริกา โดยสังเกตเห็นว่า ถ้าหากดูปีที่ตีพิมพ์วารสารในปี ค.ศ.ที่เก่าที่สุดเป็นงานวิจัยที่มาจากวารสาร Journal of Music Therapy ซึ่งได้เริ่มตีพิมพ์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1964 (Solomon, 1993) และเมื่อย้อนกลับมาดูวารสารอื่น ๆ เพิ่งก่อตั้งได้เพียงไม่กี่ปีและเริ่มตีพิมพ์งานวิจัยได้เพียงไม่นาน เช่น วารสาร Nordic Journal of Music Therapy หรือ วารสาร Autism SAGE Journals ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าวารสาร Journal of Music Therapy มีการสั่งสมผลงานมาก่อนมากจึงทำให้มีจำนวนบทความที่มากกว่าวารสารอื่นๆ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยด้านประกาศนียบัตรรับรองมาตรฐานวิชาชีพที่พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักดนตรีบำบัดที่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการรับรองนักดนตรีบำบัดและได้รับประการศนียบัตรรับรองมาตรฐานวิชาชีพ MT- BC (Music Therapist–Board Certified) ดังจะเห็นได้จากนักวิจัยมักจะนำผลงานลงตีพิมพ์ในวารสาร Journal of Music Therapy หรือ Music Therapy Perspectives เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นนักดนตรีบำบัดที่มาจากประเทศอเมริกาซึ่งได้ประกาศนียบัตรรับรองมาตรฐานวิชาชีพ MT- BC

คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านระเบียบวิธีวิจัย

ด้านของคุณลักษณะของบทความวิจัยด้านระเบียบวิจัย พบว่าโดยส่วนใหญ่ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized control-group pretest-posttest designs มากที่สุด ซึ่งเป็นแบบแผนการทดลองที่

นิยมใช้ เน้นศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยทั้งสองกลุ่มใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างและมีการวัดผลตัวแปรตามสองครั้งทั้งก่อนและและหลัง โดยจะศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (วรรณี แกมเกตุ, 2555) เมื่อพิจารณาประเภทการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะการทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบ ซึ่งงานวิจัยที่เปรียบเทียบสองกลุ่มตัวอย่างจะใช้การวิเคราะห์ t-test และจากการศึกษางานวิจัยพบว่าวิธีการเลือกกลุ่มตัวส่วนใหญ่เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เนื่องจากในการทำดนตรีบำบัดนั้นมีความเฉพาะเจาะจงในการช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษเฉพาะบุคคล โดยกระบวนการเริ่มต้นจากประเมินเบื้องต้น มีการทดสอบก่อนและหลังเพื่อเปรียบเทียบผล ซึ่งค่าเฉลี่ยโดยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยของขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่มากนักประมาณ 30 คน ซึ่งสอดคล้องกับเด็กที่มีความพิเศษที่มีความเฉพาะเจาะจง ดังนั้นจึงต้องแบ่งกลุ่มโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างคละกันในการเปรียบเทียบ

คุณลักษณะของบทความวิจัยด้านเนื้อหางานวิจัยและกิจกรรมดนตรีบำบัดที่ใช้ในโรงเรียน

จากการศึกษาลักษณะของบทความวิจัยด้านเนื้อหาวิจัยและกิจกรรมดนตรีบำบัดที่ใช้ในโรงเรียน ผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า อายุของผู้เข้าร่วมครอบคลุมอยู่ในช่วงเด็กปฐมวัย อายุ 3-6 ปี และช่วงเด็กวัยประถม อายุ 7-12 ปี เนื่องจาก เด็กในช่วงอายุ 3-12 ปี เป็นเด็กที่อยู่ในช่วงเริ่มต้นวัยเรียน เริ่มเข้าเรียนในโรงเรียน เมื่อพบว่าเด็กมีพัฒนาการช้า การให้ความช่วยเหลือในการกระตุ้นพัฒนาการในระยะแรกเริ่มจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งดนตรีบำบัดในโรงเรียนก็เป็นบริการทางเลือกหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือเด็กในโรงเรียน

จากการศึกษาบทความวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการจัดกลุ่มในรูปแบบชั้นเรียนแยก เนื่องจากในชั้นเรียนแยกเป็นชั้นเรียนที่แยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีลักษณะความบกพร่องใกล้เคียงกันนำมาเรียนร่วมกัน เด็กจะได้รับประโยชน์จากการเรียนที่ถูกปรับให้ตรงกับความต้องการเฉพาะทางได้ง่ายโดยใช้เป้าหมายที่ตั้งไว้ตาม IEP ด้วยจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่แยกออกมามีจำนวนไม่มาก ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีสมาธิไม่ถูกดึงดูดความสนใจจากสิ่งเร้ารอบข้างได้ง่ายและได้รับการดูแลช่วยเหลือได้อย่างเต็มที่ซึ่งจะทำให้เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ โดยดนตรีบำบัดนั้นสามารถให้บริการได้ 2 แบบคือ การทำบำบัดเองโดยตรงหรือ การให้ความช่วยเหลือกับครูดนตรีศึกษาในการสอนในชั้นเรียนแยก (Adamek & Darrow, 2005; Wilson, 1996) การจัดกลุ่มในรูปแบบชั้นเรียนรวมเป็นรูปแบบที่พบรองลงมา เนื่องจากการเรียนในชั้นเรียนรวมเป็นการจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นปกติมากที่สุด ซึ่งเป็นชั้นเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติอยู่รวมกันในชั้นเรียน โดยเพิ่มความช่วยเหลือให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งจะได้รับการดูแลจากผู้เชี่ยวชาญจากทีมสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ อยู่ภายในชั้นเรียน ในชั้นเรียนรวมนักดนตรีบำบัดจะใช้กิจกรรมดนตรีบำบัดเพื่อสนันสนุนเป้าหมายที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายของการเรียนตามสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด (Wilson, 1996) ซึ่งมีเป้าหมายที่จะสนับสนุนทั้งด้านทักษะทางด้านการเรียนรู้และทักษะทางด้านสังคมในชั้นเรียนในสภาพแวดล้อมที่เป็นปกติมากให้มากที่สุด (Patterson, 2003) เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติเกิดการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การยอมรับซึ่งกันและกัน และเกิดความเท่าเทียมกัน (Adamek & Darrow, 2005; Davis, Gfeller, & Thaut, 2008) ดังนั้นเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับประโยชน์สูงสุดจากการจัดรูปแบบชั้นเรียน จึงควรจัดรูปแบบการเรียนให้เหมาะสมกับบุคคลิกลักษณะ ความต้องการจำเป็น

ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละบุคคล

ผลของการสังเคราะห์บทความวิจัยพบว่า เป้าหมายของการบำบัดโดยส่วนใหญ่เป็นเป้าหมายทักษะทางด้านอารมณ์มากที่สุด อีกทั้งยังพบความสอดคล้องกับประเภทกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมหรืออารมณ์ที่พบมากที่สุดเช่นกัน โดยดนตรีเข้าไปมีบทบาทในการที่จะช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรืออารมณ์ (Shannon & Raymond, 2006; Adamek & Darrow, 2005) โดยดนตรีมีหน้าที่ในการเสริมแรง ช่วยให้เด็กจัดการกับอารมณ์หรือพฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมโดยสร้างพฤติกรรมที่ดีเข้ามาทดแทน โดยใช้กิจกรรมดนตรีบำบัดช่วยดึงดูดความสนใจในการร่วมทำกิจกรรม ก่อให้เกิดการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่เหมาะสม อีกทั้งกิจกรรมดนตรีบำบัดยังช่วยสนับสนุนทักษะทางด้านสังคม ทั้งการเล่นเครื่องดนตรีร่วมกัน และกิจกรรมการเคลื่อนไหว สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างเพื่อน ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นซึ่งนำไปสู่การเกิดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทำให้อยากเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม (Adamek & Darrow, 2005; Davis, Gfeller, & Thaut, 2008) ในส่วนเป้าหมายการบำบัดที่พบมากและมีจำนวนเท่ากันกับเป้าหมายการบำบัดทักษะทางด้านอารมณ์คือ เป้าหมายการบำบัดทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร จากหลักฐานการวิจัยพบว่าดนตรีบำบัดมีประสิทธิผลในการช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาและการสื่อสาร (Colwell, 1994; Kern, Wolery, & Aldridge, 2007; Brown, 2017; Darrow, 2006; Kennedy & Scott, 2005; Mendelson et al., 2016; Goolsby, Frary & Rogers, 1974; Kennedy, 2008; Carpente, 2017) ยกตัวอย่างเช่น เด็กที่มีภาวะออทิซึมเป็นกลุ่มตัวอย่างหนึ่งซึ่งมีปัญหาทางด้านการสื่อสารเป็นปัญหาหลัก นักดนตรีบำบัดใช้กิจกรรมดนตรีบำบัดช่วยกระตุ้นให้เกิดการแสดงออกในการสื่อสารและสร้างการรับรู้หรือความเข้าใจในภาษา ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา (Adamek & Darrow, 2005; Davis, Gfeller, & Thaut, 2008; Wilson, 1996) ดังนั้นในการทำดนตรีบำบัดจึงควรตั้งเป้าหมายให้ตรงกับความต้องการจำเป็นเฉพาะบุคคลของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อพิจารณาถึงกิจกรรมดนตรีบำบัดที่ใช้ ผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า เป็นการร้องเพลง การฟังเพลง การเล่นเครื่องดนตรี และกิจกรรมเคลื่อนไหว เนื่องจากกิจกรรมดนตรีบำบัดเป็นการบูรณาการทางเป้าหมายในการบำบัดร่วมกันโดยใช้กิจกรรมดนตรีในรูปแบบต่างๆ เป็นเครื่องมือ โดยผลลัพธ์ที่ได้สนับสนุนซึ่งกันและกันก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบำบัด เช่น การเล่นเครื่องดนตรีอยู่ในกลุ่มก็จะเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจกัน การร้องเพลงและฟังเพลง นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการแสดงออกได้เป็นกิจกรรมที่เป็นการสื่อสาร การแสดงออกชนิดหนึ่ง หรือ กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นการส่งเสริมทักษะทางร่างกายหรือส่งเสริมทักษะทางด้านสังคม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม ส่งเสริมการแสดงออกส่วนบุคคล ตระหนักรู้ในตนเอง (Davis, Gfeller, & Thaut, 2008) ดังนั้นในการจัดกิจกรรมดนตรีบำบัดจึงควรคำนึงถึงประสิทธิผลได้รับจากการใช้กิจกรรมบูรณาการร่วมกันในการบำบัดเพื่อสนับสนุนเป้าหมายที่ได้วางไว้

ในส่วนการคัดเลือกดนตรี พบว่าส่วนใหญ่เป็นการคัดเลือกเบื้องต้นโดยผู้วิจัย เนื่องจากผู้วิจัยส่วนใหญ่จะทำการประเมินการเลือกใช้ดนตรีกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองก่อน โดยศึกษาถึงภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง วัฒนธรรม และวางแผนในการนำเพลงที่กลุ่มตัวอย่างชอบและเป็นเพลงที่คุ้นเคยมาใช้ในชั่วโมงกิจกรรมดนตรีบำบัดไว้ก่อนหน้าแล้ว (Schwartzberg & Silverman, 2014) เมื่อทำการวิจัยการเตรียมการในการคัดเลือกเบื้องต้นโดยผู้วิจัยจึงมีส่วนสำคัญในการทำกิจกรรมดนตรีบำบัดเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ดังนั้นในการคัดเลือกดนตรีจึงควรใช้ดนตรีที่ผู้เข้ารับการบำบัดบัดชอบและคุ้นเคยเป็นหลักในการทำดนตรีบำบัดให้ประสบผลสำเร็จ

จากผลของการวิจัยพบว่า โดยส่วนมากลักษณะการให้บทเพลงจะทำโดยการใช้ดนตรีสด (Live Music) ซึ่งการใช้ดนตรีสดมีความสำคัญและตรงตามหลักดนตรีบำบัด (Davis, Gfeller, & Thaut, 2008) โดยสามารถสร้างความสัมพันธ์ทางการบำบัดได้ดีกว่า ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้อย่างดี และสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม จากงานวิจัยพบว่าดนตรีสดทำให้เกิดการตอบสนองที่มีความหมายมากกว่าการใช้ดนตรีบันทึก ในขณะที่ฟังเพลงจากดนตรีบันทึกกลับไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากนัก (Bailey, 1983) ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการบำบัดจึงควรใช้ดนตรีสดในการให้บทเพลง

เมื่อพิจราณาถึงระยะเวลาการให้ดนตรีบำบัด ผลของการวิจัยโดยส่วนใหญ่พบว่า มีระยะเวลาในการให้ดนตรีบำบัดอยู่ไม่เกิน 30 นาที ซึ่งสอดคล้องกับผลของการวิจัยในเรื่องกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ช่วงระยะเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่เหมาะสมในการมีสมาธิจดจ่อกับการทำกิจกรรมได้ดี (Davis, 2016; Gresham, 1982) ดังนั้นเพื่อให้การให้ระยะเวลาการบำบัดที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ควรเกินครึ่งชั่วโมง จะทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีสมาธิไม่ถูกดึงดูดความสนใจจากสิ่งเร้ารอบข้างได้ง่ายทำให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552.* สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2561 จาก http://www.moe.go.th/moe/nipa/ed_law/p.r.g.edu35.pdf

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545. (2545, 19 ธันวาคม). *ราชกิจจานุเบกษา.* หน้า 1-28.

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546. (2546, 24 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา.* หน้า 1- 29.

วรรณี แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เทพศักดิ์ บุณยรัตพันธ์. (2550). *เอกสารการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง หน่วยที่ 16.* นนทบุรี: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมเกียรติ โพธิสัตย์, รัตนา พันธ์พานิช และ โยธี ทองเป็นใหญ่. (2547) *คู่มือการทบทวน อย่างเป็นระบบ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: กลุ่มประเมินเทคโนโลยีทาง การแพทย์สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์ กรมการแพทย์

สภาการศึกษา, สำนักงานเลขาธิการ. (2552). *รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทย: การวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis). กรุงเทพฯ:* โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือรายการสิ่งอานวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2553.* สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2561 จาก http://gtech.obec.go.th/home.html

Adamek, M.S., & Darrow, A.A. (2010). *Music in special education. (2nd ed.).* Silver Spring, MD: American Music Therapy Association.

Adler, R. F. (2006). Goals and treatment objectives, settings, and service delivery models for the school age years. In M. E. Humpal & C. Colwell (Eds.), *Effective clinical practice in music therapy: Early childhood and school age educational settings.* Silver Spring, MD: American Music Therapy Association.

American Music Therapy Association. (AMTA). (2018). *About Music Therapy & AMTA.* Retrieved June 2, 2018 from http://www.musictherapy.org/about/quotes/.

American Music Therapy Association (AMTA). (2018a). *Music therapy and music education: Meeting the needs of children with disabilities.* Retrieved Retrieved June 2, 2018 from https://www.musictherapy.org/assets/1/7/MT_Music_Ed_2006.pdf

American Music Therapy Association. (2006). *Music therapy and special education.* Retrieved Retrieved June 2, 2018 from:http://ww.musictherapy.org/assets/1/7/MT Special Ed_2006.pdf.

Bailey, M.L. (1983) The effects of live music versus ta[e-recorded music on hospitalized cancer patients, *Music Therapy, 3*(1), 17-28.

Baker, F., & Jones, C. (2006). The effect of music therapy services on classroom behaviours of newly arrived refugee students in australia: A pilot study. *Emotional and Behavioural Difficulties, 11*(4), 249–260.

Brown, L.S. (2017). The influence of music on facial emotion recognition in children with autism spectrum disorder and neurotypical children. *Journal of Music Therapy, 54*(1), 55–79.

Brown, L.S., & Jellison, J.A. (2012). Music Research with Children and Youth with Disabilities and Typically Developing Peers: A Systematic Review, *Journal of Music Therapy, 49*(3), 335–364.

Carr, C., Miller, H.O., & Priebe, S. (2013). A systematic review of music therapy practice and outcomes with acute adult psychiatric inpatients. PLoS One, 8(8).doi:10.1371/journal.pone.0070252.

Carpente, J.A. (2017). Investigating the effectiveness of a developmental, individual difference, relationship-based (DIR) improvisational music therapy program on Social communication for children with autism spectrum disorder. *Music Therapy Perspectives, 35*(2), 160 –174.

Carr, C., & Wigram, T. (2009). Music therapy with children and adolescents in mainstream schools: A systematic review. *British Journal of Music Education, 23*(1), 3-18.

Choi, A.-N., Lee, M. S., & Lee, J.-S. (2010). Group music intervention reduces aggression and improves self-esteem in children with highly aggressive behavior: a pilot controlled trial. *Evidence-Based Comple mentary and Alternative Medicine: eCAM, 7*(2), 213–217.

Choi, C.M. (2010). A pilot analysis of the psychological themes found during the caring at columbia-music yherapy program with refugee adolescents from north korea. *Journal of Music Therapy, 47*(4), 380–407.

Chong, H.J., & Kim, S.J. (2010). Education-oriented music therapy as an after school program for students with emotional and behavioral problems. *The Arts in Psychotherapy, 37*(2010), 190–196.

Colwell, C.M. (1994). Therapeutic applications of music in the whole language kindergarten. *Journal of Music Therapy, 31*(4) 1, 238– 247.

Cook, D.J., Mulrow, C.D., Haynes, R.B. (1997). Systematic reviews: Synthesis of best evidence for clinical decisions. Annuals of Internal Medicine, 126(5), 376-380.

Darrow, A.A. (2006) The role of music in deaf culture: Deaf students' perception of emotion in music. *Journal of Music Therapy, 43*(1), 2–15.

Darrow, A.A., Novak, J. (2007).The effect of vision and hearing loss on listeners' perception of referential meaning in music. *Journal of Music Therapy, 44*(1),57–73

Davis, W.B., Gfeller, K.E., & Thaut, M.H. (2008). *An introduction to music therapy: Theory and practice.* (3rd ed.). Boston: McGraw Hill.

DeBedout, J.K., Worden, M.C.(2006).Motivators for children with severe intellectual disabilities in the self-contained classroom:A movement analysis. *Journal of Music Therapy, 43*(2), 123–135.

Dileo, C. (1999). Introduction to music therapy and medicine: Definitions, theoretical orientations and levels of practice. In C. Dileo (Ed.), *Music therapy and medicine: Theoretical and clinical applications (pp. 3–10).* Silver Spring, MD: American Music Therapy Association.

Fees, B.S., Kaff, M., Holmberg, T., Teagarden, J., Delreal, D. (2014). Children's responses to a social story song in three inclusive preschool classrooms: A pilot study. *Music Therapy Perspectives, 32*(1), 71–77.

Galloway, H.F., Bean, M.F.(1974).The effects of action songs on the development of body-Image and body-part identification in hearing-impaired preschool children. *Journal of Music Therapy, 11*(3), 125–134.

Garigiulo, R. M. (2009). *Special education in contemporary society: An ntroduction to exceptionality.* Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.

Ghetti, C.M. (2002). Comparison of the effectiveness of three music therapy conditions to modulate behavior states in students with profound disabilities: A pilot study. *Music Therapy Perspectives,20*(1), 20–30.

Goolsby, T.M., Frary, R.B., Rogers, M.M. (1974). Observational techniques in determination of the effects of background music upon verbalizations of disadvantaged kindergarten children. *Journal of Music Therapy, 11(*1), 21–32.

Gresham, F. M. (1982). Social interactions as predictors of children's likeability and friendship patterns: A multiple regression analysis. *Journal of Behavioral Assessment,* 4, 39–54.

Groene, R., & Barrett, S. (2012). The effect of music and suggestion on defensive driving responses of high school students: Implications for music therapy. *Music Therapy Perspectives, 30*(1), 56–64.

Hallahan, D.P., & Kauffman, J.M. (1994). *Exceptional children: introduction to special education.* Boston: Allyn & Bacon.

Hemingway, P., & Brereton, N. (2009). What is a systemic review? Evidence based medicine. Retrieved June 12, 2018 from http://www.medicine.ox.ac.uk

Heward, W.L. (2014). *Exceptional children: An introduction to special education* (new international ed.). Harlow: Pearson Education.

Hilliard, R.E. (2007). The effects of orff-based music therapy and social work groups on childhood grief symptoms and behaviors. *Journal of Music Therapy, 44*(2), 123–138.

Howell, R.D., Flowers, P.J., Wheaton, J.E. (1995) The effects of keyboard experiences on rhythmic responses of elementary school children with physical disabilities. *Journal of Music Therapy, 32*(2), 91–112.

Hughes, J.E., Robbins, B. J., McKenzie, B. A., & Robb, S. S. (1990) Integrating exceptional and nonexceptional young children through music play: A pilot program. *Music Therapy Perspectives, 8*(1), 52–56.

Kennedy, R. (2008). Music therapy as a supplemental teaching strategy for kindergarten esl students. *Music Therapy Perspectives, 26*(2), 97–101.

Kennedy, R., & Scott, A. (2005) A pilot study: the effects of music Therapy interventions on middle school students' esl skills. *Journal of Music Therapy, 42*(4), 244–261.

Kern, P., & Aldridge, D. (2006). Using embedded music therapy interventions to support outdoor play of young children with autism in an inclusive community-based child care program. *Journal of Music Therapy, 43*(4), 270–294.

Kern, P., Wolery, M., & Aldridge, D. (2007). Use of songs to promote independence in morning greeting routines for young children with autism. *Journal of Autism and Develop-mental Disorders,37*(7), 1264–1271.

Khan, K.S., Khan, K.S. (Ed.), Kunz, R. (Ed.), Kleijnen, J. (Ed.), & Antes, G. (Ed.) (2003). *Systematic Reviews to Support Evidence-based Medicine: How to review and apply findings of healthcare research.* London: Royal Society of Medicine Press.

Kirk, S.A., Gallagher, J.J., & Coleman, M.R. (2015). *Educating exceptional children. Stamford,* CT: Cengage Learning.

Krout, R. (1987). Music therapy with multi-handicapped students: Individualizing treatment within a group setting. *Journal of Music Therapy, 24*(1), 2–13.

Li, H., Wang, H., Chou, F., & Chen, K. (2015). *The effect of music therapy on cognitive functioning among older adults: A systematic review and meta-analysis. JAMDA, 16,* 71-77.

Mallett, R., Hagen-Zanker, J., Slater, R., & Duvendack, M. (2012). The benefits and challenges of using systematic reviews in international development research. *Journal of Development Effectiveness, 4*(3), 445–455.

Mendelson, J., White, Y., Hans, L., Adebari, R., Schmid, L., Riggsbee, J., Goldsmith, A., Ozler, B., Buehne, K., Jones, S., Shapleton, J., & Dawson, G. (2016). A preliminary investigation of a specialized music therapy model for children with disabilities delivered in a classroom setting. *Autism Research and Treatment,* 1–8.

Michel, D.E., & Martin, D. (1970). Music and self-esteem research with disadvantaged, problem boys in an elementary school. *Journal of Music Therapy,7*(4), 124–127.

Moore, K.S. (2013). A systematic review on the neural effects of music on emotion regulation: Implications for music therapy practice. *Journal of Music Therapy, 50*(3), 198–242.

Mössler K., Chen X.J., Heldal T.O., & Gold C. (2011). Music therapy for schizophrenia and schizophrenia-like disorders. *Cochrane Database of Systematic Reviews,* 2011(12). CD004025. doi:10.1002/14651858. CD004025.pub3 Crossref, Medline

Pasiali, V., LaGasse, A.B., Penn, S.L. (2014). The effect of musical attention control training (mact) on attention skills of adolescents with neurodevelopmental delays: A pilot study. *Journal of Music Therapy, 51*(4), 333–354.

Patterson, A. (2003). Music teachers and music therapists: Helping children together. *Music Educators Journal, 89*(4), 35-38.

Register, D. (2004). Teaching child-care personnel to sse music in the classroom: A comparison of workshop training versus on-site modeling. *Music Therapy Perspectives, 22*(2), 109–115.

Register, D., Darrow, A.A., Swedberg, O., & Standley, J. (2007). The use of music to enhance reading skills of second grade students and students with reading disabilities. *Journal of Music Therapy, 44*(1), 23–37.

Register, D., & Humpal, M. (2007). Using musical transitions in early childhood classrooms: Three case exam ples, *Music Therapy Perspectives, 25*(1), 25–31.

Rickson, D.J., Watkins, W.G. (2003). Music yherapy to promote prosocial behaviors in aggressive adolescent boys—a pilot Study. *Journal of Music Therapy, 40*(4), 283–301.

Robb, S.L., Burns, D.S., & Carpenter, J.S. (2011). Reporting guidelines for music based interventions. *Journal of Health Psychology, 16(*2), 342-352.

Ross, S. (2016). Utilizing rhythm-based strategies to enhance self-expression and participation in students with emotional and behavioral issues: A pilot study. *Music Therapy Perspectives, 34*(1), 99–105.

Salend, S. J. (2005). Creating inclusive classrooms: Effective and reflective practices for all students.Upper Saddle River, NJ:Pearson-Merrill/Prentice Hall.

Schwartzberg, E.T., & Silverman, M.J. (2014). Music therapy song repertoire for children with autism spectrum disorder: a descriptive analysis by treatment areas, song types, and presentation styles. *The Arts in Psychotherapy, 41*(3), 240-249.

Shannon, S., & Raymond, W. (2006). A model for music therapy with students with emotional and behavioral disorders. *The Arts in Psychotherapy, 33*(1), 1-10.

Smith, D. D. (2007). *Introduction to special education: Making a difference.* Boston, A: Pearson/Allyn & Bacon.

Solomon, A. L. (1993). A History of the Journal of Music Therapy: The First Decade (1964–1973). *Journal of Music Therapy, 30*(1), 3–33.

Standley, J.M., & Hughes, J.E. (1996). Documenting developmentally appropriate objectives and benefits of a music therapy program fo early intervention: A behavioral analysis. *Music Therapy Perspectives, 14*(2), 87–94.

Standley, J.M., & Hughes, J.E. (1997). Evaluation of an early Intervention music curriculum for enhancing prereading/writing skills. *Music Therapy Perspectives, 15*(2), 79–86.

Sussman, J.E. (2009). The effect of music on peer awareness in preschool age children with develop mental disabilities. *Journal of Music Therapy, 46*(1), 53–68.

Vaiouli, P., Grimmet, K., & Ruich, L.J. (2015). “Bill is now singing”: joint engagement and the emergence of social communication of three young children with autism. Autism: *The International Journal of Research and practice, 19*(1), 73–83.

Wade, L.M. (2002). A comparison of the effects of vocal exercises/singing versus music-assisted relaxation on peak expiratory flow rates of children with asthma, *Music Therapy Perspectives. 20*(1), 31–37.

Wilson, B.L. (1996). *Models of music therapy interventions in school settings: From institution to inclusion.* Silver Spring, MD: National Association for Music Therapy.

Yarbrough, C., Charboneau, M., & Wapnick, J. (1997). Music as reinforcement for correct math and attending in ability assigned math classes, *Journal of Music Therapy, 14*(2), 77–88.

Yinger, O.S., & Gooding, L.F. (2015). A systematic review of music-based interventions for procedural support, *Journal of Music Therapy, 52*(1), 1–77.